

BARBET

- den franska vattenhunden

Inför exteriördomarkonferens 2018

illustrerat raskompendium

Svenska barbetklubben (SBBK)
inför exteriördomarkonferens 2018-02-23

Innehållsförteckning

Introduktion	sid 2
Ursprungsland och historik	sid 3
Användningsområde	sid 3
FCI-klassifikation	sid 3
Bakgrund / ändamål	sid 5
Funktion / temperament	sid 5
Helhetsintryck	sid 7
Viktiga måttförhållanden	sid 7
Huvud (Generellt, Skalle, Stop)	sid 9
Ansikte (Nostryffel, Nosparti, Läppar, Käkar/Tänder)	sid 9
Ögon	sid 11
Öron	sid 11
Hals	sid 11
Kropp och svans (Generellt, Överlinje, Rygg, Länd, Kors, Bröstkorg, Svans)	sid 13
Extremiteter	sid 15
Framställ (Skulderblad, Överarm, Underarm, Framtassar)	sid 15
Bakställ (Lår, Has, Mellanfot, Baktassar)	sid 16
Rörelse	sid 16
Hud och Päls	sid 17
Pälsstruktur, Färg	sid 17
Storlek och vikt	sid 19
Fel och diskvalificerande fel	sid 19
Illustration av storleksändring i standarden	sid 20

Fotnoter:

¹⁾ Kommentarer av domaren Kenneth Edh till rasens första domarkompendium 2007

²⁾ Uttryckt av franska klubben och inbjuden expertpanel vid barbet-symposium i Lyon 2012 (SBBKs rapport från Lyon finns att ladda ner från www.barbet.se under Dokument)

³⁾ Kommentarer och förtydliganden av franska klubben 2016/2017

SAMMANSTÄLLT AV Karl-Johan Palmstam i samråd med SBBKs avelsråd 2017

FOTON Privata bilder används med tillåtelse av ägarna.

FOTON Professionella fotografer: Nick Ridley, Alice van Kempen, David Dalton, Per Undén, What up dog(dk), Fred Bergeron.

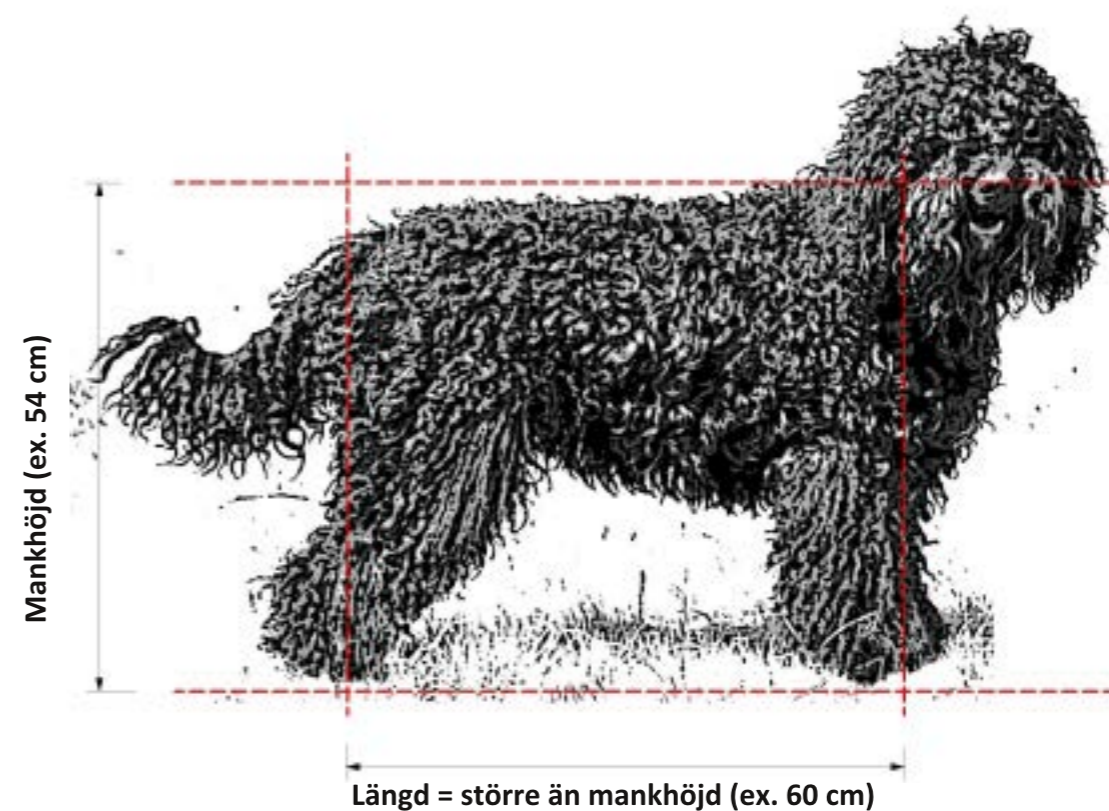
FOTO Omslag: Elisabeth Kempemo.

Introduktion

Barbet är i grunden en arbetande ras vars särdrag och karakteristika kräver att dess exteriöra och mentala egenskaper bibehålls för att den även i fortsättningen ska klara arbetet som den stötande och apporterrande hund den är. FCI ställer krav på fältprov/anlagstest för att erhålla utställningschampionat i de länder som tillhandahåller rasspecifik provmöjlighet för barbet.

Rustik rasprägel

Det är viktigt att skallpartiet har tillräcklig styrka och att nospartiet har kraft. Elegans i huvudet är inte önskvärt.

Pälsen på huvudet skall hänga ner mot nosryggen. Skägget skall vara långt och rikligt. Den mycket rikliga mustaschen skall täcka hela nospartiet.

Öronen skall vara lågt ansatta (i höjd med ögonen eller något lägre). De skall vara långa, flata, breda och klädda med lång päls som skall bilda långa testar.

Öronlädret skall nå nedanför mungiporna. När öronen förs mot nostryffeln skall de nå förbi denna med minst 5 cm (med päls).

Kroppen ska ha tillräcklig volym och tillräckligt djup för ett relativt kompakt och robust helhetsintryck. Ryggen ska vara stark. Ländpartiet välvt, kort och starkt. Korset ska vara avrundat sett i profil, och utgöra en harmonisk förlängning av ländlinjen.

STANDARD:

BARBET

FCI nr: 105

OFFICIELL FCI-STANDARD
2006-02-21

URSPRUNGLAND

Frankrike

ANVÄNDNINGSSOMRÅDE

Vattenhund, som används för jakt på sjöfågel. En vattenhund är mer än en apportör. Den måste även söka och stöta upp bytet som gömmer sig i vattenvegetationen. Därefter apporterar den det av jägaren skjutna bytet. En vattenhund fruktar inte kyla utan går i vattnet i alla väder.

FCI-KLASSIFICERING

Grupp 8

Sektion 3

Stötande och apporteraande vattenhundar.

Med arbetsprov

KOMMENTARER:

Kort historik:

Rasens historia

Rasens exakta ursprung känner man inte till, och idag finns det många olika historiska tolkningar om varifrån rasen härstammar, och det är med ett stort engagemang som den historiska härkomsten diskuteras.

Barbet beskrivs i litteraturen som mycket gammal, och finns omnämnd i skrift sedan 1500-talet. Vissa hävdar källor tillbaka till 700-talet. Barbet har ibland även kallats Griffon d'Arret à Poil Laineux (laineux= ullig). I Europa fanns på 1300-talet ett flertal vattenhundar, vilka man hade många olika namn för.

Genom seklerna har ett flertal vattenhundar kommit att spridas över en stor del av Europa. Namnet barbet är troligen en generell benämning på en hund som karakteriserades av en ullig päls med lockar som hade ett mjukt och socialt sätt och som kunde arbeta i vatten. Den har genom historien använts till att apportera jägarens pilar, arbetat som vallhund, spårhund, kunglig jakthund, vakthund, tryffelhund och använts som apportör av den franska flottan på 1800-talet. I litteraturen refererar man både till mindre och större exemplar av barbet. Vissa lämpade sig bättre till att vakta hem och boskap, medan andra främst användes i jakt på småvilt. Rasen kom dock att främst bli en spårande, stötande och apporteraande hund vid småviltsjakten.

Utveckling

En första rasbeskrivning skrevs år 1894 i Frankrike. Då hade man mer noggrant börjat skilja de olika raserna ifrån varandra. I rasbeskrivningen för barbet beskrivs hundens förmåga att ta sig fram i svår terräng som i kärr och vatten då den jagar. Vidare beskrivs denna medelstora ras som stark, robust, intelligent med förmåga att arbeta självständigt samt att vara en uppsökande och apporteraande hund.

I början av 1900-talet kom dock rasen att förlora i popularitet då jägarna började efterfråga mer specialiserade jakthundar, och efter andra världskriget fanns det ytterst få, om ens några, registrerade barbeter i Frankrike. Kvar fanns dock oregistrerade individer, samt gamla fotografier och oljemålningar. Från slutet av 1960-talet och framåt har man kunnat inkludera hundar med okänt ursprung i rasen barbet om den motsvarade rasbeskrivningen för barbet. Den har då kunnat registreras i Frankrike med beteckningen T.I. (Titre Initial).

När uppfödningen återupptogs fanns det några få uppfödare som hade olika målsättningar med sin avel. Några uppfödare önskade fortsatt föda upp medelstora hundar och avel med inriktning på rasens bruksegenskaper. Parallellt påbörjades en avel där man korsade in storpudel, och barbettypen kom att förändras. (Inkorsning har även skett med spansk och portugisisk vattenhund). Från och med 1980-talet kom två olika linjer att vara förhärskande för utvecklandet av rasen. Den ena linjen kom att representera högvuxna barbeter med krullig päls, medan den andra linjen representerade till storleken mindre hundar, vilkas päls var mer lockig och vågig. (se bildjämförelse sista raden här invid)

I början av 2000-talet uppgick populationen till c:a 500 stycken i världen. Man började nu korsa de här linjerna sinsemellan och inom dagens barbetstam kan man se inflytande från båda linjerna.

FCI:s rasstandard har ändrats fyra gånger; 1965, 1986, 1999 och 2006. Barbet tillhörde ursprungligen FCI grupp 7 (stående fågelhundar) men flyttades till grupp 8 (retrievers, stötande- och vattenhundar).

"Le chien barbet ou caniche" (1800-talets mitt)
Barbet; hundtyp med ullig lång lockig päls.

"Barbet - Waterdog"
Fielding, Newton Smith Limbird (1799-1856)

Barbeten "Pilote" (1886)

Barbeterna "Sirocco and Myrrha" (1907)

"Les races francaises de chiens d'arrêt - barbet"
(1891)

Illustration av barbet i svensk hundbok från 70-talet. (Holländskt original)

Barbet född 1996, högvuxen barbet med utpräglat krullig päls

Barbet född 2003 av den mindre typen och med vågig, mindre lockig päls

STANDARD:

BAKGRUND / ÄNDAMÅL

Barbet är en mycket gammal ras som är vanligt förekommande i hela Frankrike. Den används för jakt på sjöfågel, vilket finns beskrivet i litteratur från 1500-talet och framåt.

KOMMENTARER:

Funktion/ Temperament:

FÖREKOMST

Man kan inte idag säga att barbet är vanligt förekommande i hela Frankrike. Populationen växer sakteliga i Frankrike men i större omfattning i andra delar av världen.

FUNKTION

Barbet har traditionellt använts inom jakt och där haft som arbetsuppgift att spåra, hitta och stöta upp fågel för att ge jägaren möjlighet att skjuta fågeln när den lyfter. Hunden ska sedan apportera tillbaka den skjutna fågeln från varhelst den hamnat. Oftast i vatten, men också på land.

Rasen fungerar idag främst som sällskapshund, även om ett fåtal individer används i jakt så som spårande hund eller apportrande fågelhund. I aveln bör man dock beakta och prioritera de rassetypiska arbetsegenskaperna såsom arbetsvillig, robust, modig, social, tålmodig, snabb, lättlärd, dess hängivenhet gentemot ägaren, viljan till samarbete och dess benägenhet att gå i vatten. Rasen har god kapacitet som arbetshund, och kan beskrivas som en allround-hund.

FUNKTIONSPROV

FCI ställer krav på fältprov/anlagstest för championat i de länder som tillhandahåller rassetypisk provmöjlighet för barbet. I hemlandet Frankrike har rasen möjlighet att delta i officiella jaktprov. Det grundläggande anlagsprovet heter "TAN d'eau" och prövar om hunden är socialt trygg, huruvida den är skotträdd och om den är villig att apportera i vatten. Numera kräver man arbetsprov även i andra länder för championattitel, t ex i Finland.

MENTALITET

Rasen beskrivs som en stabil och trygg hund. Den ska vara orädd, nyfiken, lyhörd, följsam, social, vänlig, mild, lojal, tålmodig och intelligent. Dessa egenskaper har varit nödvändiga, i sitt nära samarbete med sin förare, som stötande och apportrande fågelhund, och dessa egenskaper gör den även mycket lämplig som familjehund. Rasen är framavlad för att arbeta mycket intensivt under korta stunder, och för att passivt och tålmodigt vänta däremellan. Detta gör att en barbet kan fungera bra som lugn och stabil familjehund om den också får vara aktiv.

ANTECKNINGAR:

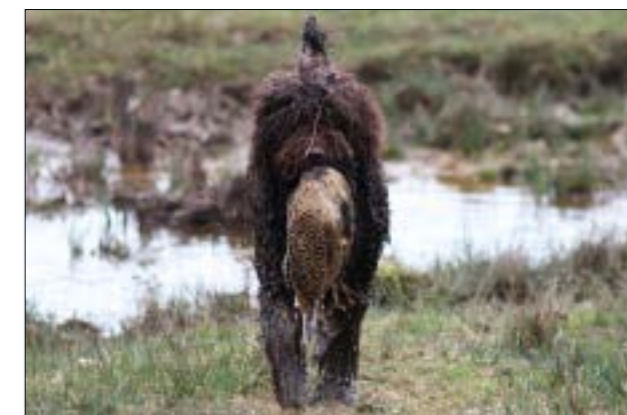
Avel bör prioritera rassetypiska arbetsegenskaper och viljan till att samarbeta.

En vattenhund som inte fruktar kyla utan kan arbeta i alla väder

Vattenhund är mer än apportör. Den ska även söka och stöta upp gömda byten i vegetationen.

Arbetsprov krävs för utställningchampionat i länder som tillhandahåller rassetypisk provmöjlighet.

Rasen är avsedd att arbeta intensivt under korta stunder, sedan tålmodigt kunna vänta däremellan.

Hunden ska apportera fågeln från varhelst den hamnat. Ofta i vatten, men också på land.

Det grundläggande anlagsprovet i rasens hemland Frankrike heter "TAN d'eau" och prövar om hunden är socialt trygg, huruvida den är skotträdd och om den är villig att apportera i vatten.

STANDARD:

HELHETSINTRYCK

Barbet är en medelstor hund med normala proportioner.

Den karaktäristiska tjocka, ulliga pälsen skyddar effektivt mot kyla och fukt.

På hakan bildar pälsen skägg, vilket har givit rasen dess namn (barbe = skägg).

VIKTIGA MÅTFÖRHÅLLANDEN

Nospartiet skall vara en aning kortare än skallen.

Kroppens längd, mätt från skulderleden till sittbensknölen, skall överstiga mankhöjden en aning.

UPPFÖRANDE / KARAKTÄR

Barbet skall vara balanserad. Den är mycket fäst vid sin familj, mycket sällskaplig och älskar vatten, även mycket kallt sådant.

KOMMENTARER:

Kommentar helhetsintryck:

Det är viktigt att rasen får behålla sin rustika rasprägel och den får därför aldrig bli en klippras à la pudeln. Pälsen ska vara rustik och naturlig och får ej heller presenteras utkammad, så att pälsen blir öppen.¹ (Se vidare kommentarer för hud och päls.)

Den franska klubben tar bestämt avstånd från "grooming" av barbet. Barbet ska se naturlig ut och ska inte bli en ny pudel. De ser negativt på den utveckling som sker i vissa länder där barbet har börjat åka upp på trimbordet inför utställningar. På utställning ska hunden vara ren och minimalt borstad²

Höga hundar ska EJ favoriseras framför lägre hundar. När konkurrerande hundar håller sig inom standardens intervall för mankhöjd så är de ur höjdaspekten likvärdiga. Väsentligt är dock att barbeten ska vara en robust och rustik hund med en välfungerande kropp för jaktarbete - men inte nödvändigtvis högre.

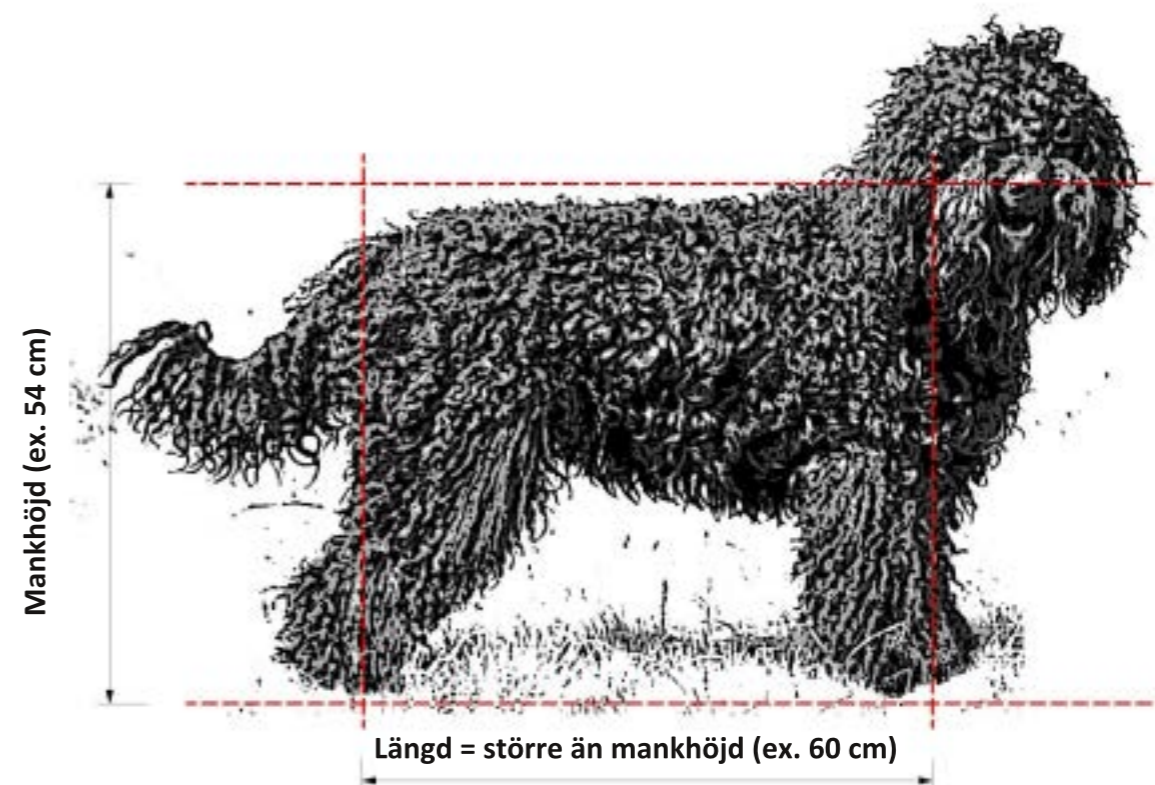
Observera att standarden för barbet har ändrats fyra (4) gånger hos FCI; 1965, 1986, 1999, 2006.

En stor förändring skedde 1986-1999 när rasen rekonstruerades och den lägsta mankhöjden i standarden ökades med 8 cm.

Lägsta mankhöjd 1965: Tik 45 cm och Hane 50 cm.
Lägsta mankhöjd 1999: Tik 53 cm och Hane 58 cm.

ANTECKNINGAR:

Barbet är en medelstor hund med normala proportioner. Höga hundar ska EJ favoriseras framför lägre hundar. När konkurrerande hundar håller sig inom standardens intervall för mankhöjd så är de ur höjdaspekten likvärdiga. Kroppen ska ha tillräcklig volym och djup för ett relativt kompakt och robust helhetsintryck.

Tik - Barbeten ska vara robust, rustik med en välfungerande kropp för jaktarbete.

Hane - Det är viktigt att rasen får behålla sin rustika rasprägel.

Tik - Barbet kan ha två färger men den ena färgen ska vara dominerande på hela kroppen

Rustikt och naturligt presenterad tik. Franska rasklubben tar avstånd från "grooming" av barbet.

STANDARD:

HUVUD

Pälsen på huvudet skall hänga ner mot nosryggen.

Skägget skall vara långt och rikligt.

Den mycket rikliga mustaschen skall täcka hela nospartiet.

Skallparti

Skalle:

Skallpartiet skall vara runt och brett.

Stop:

Stopet skall vara markerat.

Ansikte

Nostryffel:

Nostryffeln skall vara bred, ha väl öppna näsborrar och vara svart eller leverbrun beroende på pälsfärg.

Nosparti:

Nospartiet skall vara tydligt kvadratisk och brett.

Läppar:

Läpparna skall vara tjocka och pigmenterade. De skall vara helt täckta av lång päls. Läppkanterna skall vara svarta eller leverbruna.

Käkar / Tänder:

Käkarna skall vara jämna, sluta i ett saxbett och ha starka tänder. Framtänderna skall vara väl utvecklade och jämnt ansatta.

KOMMENTARER:

Kommentar huvudet:

Det är viktigt att skallpartiet har tillräcklig styrka och att nospartiet har kraft. Elegans i huvudet är inte önskvärt. ¹

ANTECKNINGAR:

- Rastypiska huvuden med korrekt uttryck -

Skallpartiet skall vara runt och brett.

Pälsen på huvudet skall hänga ner mot nosryggen.

Den mycket rikliga mustaschen skall täcka hela nospartiet.

Nospartiet skall vara tydligt kvadratisk, brett och kort. Skägget skall vara långt och rikligt.

Läpparna skall vara tjocka och pigmenterade. Läppkanter ska vara svarta eller leverbruna.

Läpparna skall vara helt täckta av lång päls. Stopet skall vara markerat.

STANDARD:

Ögon:

Ögonen skall vara runda och helst mörkbruna.

Ögonkanterna skall vara svarta eller leverbruna.

Öron:

Öronen skall vara lågt ansatta (i höjd med ögonen eller något lägre). De skall vara långa, flata, breda och klädda med lång päls som skall bilda långa testar.

Öronlädret skall nå nedanför mungiporna.

När öronen förs mot nostryffeln skall de nå förbi denna med minst 5 cm (med päls)

HALS

Halsen skall vara kort och stark

KOMMENTARER:

Kommentar ögon:

På de leverbruna och ljusa hundarna accepteras en något ljusare ögonfärg. Ögonen ska vara runda, inte mandelformade³

ANTECKNINGAR:

Kommentar öron:

Lägg märke till att öronen ska vara mycket lågt ansatta, relativt stora och långa, med lång päls.¹

ANTECKNINGAR:

Kommentar hals:

Det är viktigt att halsen har tillräcklig kraft och styrka eftersom en sjöfågel kan vara tung att bära. Notera också att standarden säger "kort hals" vilket understryker att rasen inte ska ge ett elegant intryck.¹

ANTECKNINGAR:

Ögonen skall vara runda och helst mörkbruna.

På de leverbruna och ljusa hundarna accepteras en något ljusare ögonfärg.

När öronen förs mot nostryffeln skall de nå förbi denna med minst 5 cm (med päls)

Öronen skall vara lågt ansatta vid ögonhöjd. De skall vara långa, flata, breda och klädda med lång päls som skall bilda långa testar.

Notera att standarden säger "kort hals" vilket understryker att rasen inte ska ge ett elegant intryck.

Det är viktigt att halsen har tillräcklig kraft och styrka eftersom en sjöfågel kan vara tung att bära.

STANDARD:

KROPP

Överlinje:

Överlinjen skall vara mycket fast.

Rygg:

Ryggen skall vara stark.

Ländparti:

Ländpartiet skall vara välvt, kort och starkt.

Kors:

Korset skall vara avrundat sett i profil och utgöra en harmonisk förlängning av ländlinjen.

Bröstkorg:

Bröstkorgen skall vara bred, väl utvecklad, djup, nå till armbågarna och ha välvda, men inte tunnformade, revben.

SVANS

Svansen skall bäras något höjd och nå ovanför rygglinjen när hunden är i rörelse. Den skall vara lågt ansatt och ha en svag krok i spetsen.

KOMMENTARER:

Kommentar kropp generellt:

Det är viktigt att kroppen har tillräckligt djup och tillräcklig volym vilket bidrar till det relativt kompakta helhetsintrycket¹. Helhetsintrycket ska vara robust.

Kommentar kors:

Notera att standarden säger avrundat kors!¹

Kommentar svans:

Svansen ska bäras högre än rygglinjen när hunden är i rörelse och avslutas med en böj, men den ska aldrig vara upprullad över ryggen.¹

ANTECKNINGAR:

Brun tik med stark rygglinje och fina proportioner samt djup pälsfärg

Ung tik med bra kroppsproportioner och bra djup i bröstkorgen

Tvåfärgad tik

Ung tik med bra kropp och uttryck för åldern

Hane med kompakt helhet

Tik med korrekt rektangulär kropp

Hane i ovanlig färgkombination

Hane med bra helhet och uttryck

STANDARD:

EXTREMITETER

FRAMSTÄLL

Skulderblad:

Skulderbladen skall vara snedställda. Vinkeln mellan skulderblad och överarm skall vara 110-115 grader.

Överarm:

Överarmarna skall vara starka och väl musklade.

Underarm:

Underarmarna skall vara raka med stark benstomme. De skall vara parallellt ställda och fullständigt täckta med lång päls.

Framtassar:

Framtassarna skall vara runda, breda och täckta med päls.

Lovande ung tik

Vit och svart hane med bra kraftig kropp och tjock tät päls

Tik med bra helhet och fina proportioner

ANTECKNINGAR:

STANDARD:

BAKSTÄLL

Lår:

Lårbenen skall vara lätt snedställda och väl musklade.

Has / hasled:

Hasorna skall vara lågt ansatta och väl vinklade

Mellanfot:

Mellanfötterna skall vara lodrätt ställda.

Baktassar:

Baktassarna skall vara runda, breda och täckta med päls.

RÖRELSER

Rörelserna skall vara lätta och parallella med måttlig steglängd fram och god drivkraft bak.

Brun hane med fina vinklar

På språng

Barbeten ska vara rustik i steget och aldrig mjuk och lätt som en pudel.³

ANTECKNINGAR:

STANDARD:

HUD

Huden skall vara tämligen tjock.

PÄLS

Pälsstruktur:

Pälsen skall vara lång, ullig och krullig, och kan bilda testar

Den rikliga pälsen skall i naturligt skick täcka hela kroppen. Pälsen är ett av rasens viktigaste karaktäristika.

Pälsen får klippas så att den blir lättskött och ändamålsenlig för arbetsuppgiften.

Färg:

Enfärgat svart, grå, leverbrun, fawn, sandfärgad, vit eller vit med mer eller mindre fläckighet.

Alla nyanser av fawn och sandfärgat accepteras men nyansen skall helst vara enhetlig på hela kroppen.

KOMMENTARER:

Kommentar hud:

Huden ska vara tillräckligt tjock för att erbjuda tillräckligt skydd.¹

Kommentar päls:

Pälsen ska vara minst 5 cm lång över hela kroppen³ för att kunna bedömas och vara i proportion med huvudets långa päls. Pälsen på skallen skall hänga ner mot nosryggen och vara mycket lång på öronen. Lång mustasch och rikligt skägg. Kroppens päls bör därför vara proportionerlig i längd och riklighet.

Pälsen är en mycket viktig del av funktionen hos en vattenhund. Den ska vara ullig och bestå av lockar, som när de är som längst kan bilda långa testar. Pälsen får klippas så att den är funktionell och väl presenterad, men aldrig bara för att hunden ska vara formklippt och flott - då är det för mycket presentation!¹

Pälsen ska EJ vara krusig, spänstig och på så vis göra motstånd mot handens tryck. Lockarna ska EJ vara slutna/tighta.

Lockig päls eller krullig päls?

Båda typerna är godkända. Om hundar med olika typ visas på utställning är det upp till domaren att döma och då handlar det om personlig smak som varierar från domare till domare.²

Pälsen kan vara både glansig och matt²

Pälsstrukturen är viktigare än färgen²

Barbet ska inte ha klumpar/ tovade testar som den spanska vattenhunden har. Men om pälsen inte borstas så bildas det tovor som till slut blir som långa tovigastestor, detta ska inte barbet ha. Den ska vara lockig.² Extremt krullig päls kan forma testar, utan att det är en tovig päls.²

Den franska klubben tar bestämt avstånd från "grooming" av barbet. Barbet ska se naturlig ut och ska inte bli en ny pudel. De ser negativt på den utveckling som sker i vissa länder där barbet har börjat åka upp på trimbordet inför utställningar. På utställning ska hunden vara ren och minimalt borstad.²

Kommentarer - Färg:

Uttryckt vid barbet-symposium i Lyon 2012:

- Brun pälsfärg; pigment på nos, läppar och eyeliner ska vara brun.²

Mix av färger förekommer.

Färg som har funnits bakåt i barbetens historia och som uppkommer nu ska vara godkänd. Nya färger och färgteckningar som inte tidigare förekommit historiskt eller som uppkommer som resultat av korsparningar är inte godkända.²

Trefärgat är inte godkänt. Barbet kan ha två färger men den ena färgen ska vara dominerande på hela kroppen.

(toviga* - vårt förtydligande)

Krullig, lockig - mörkbrun

Lockig, krullig - svart

Lockig - brun

Lockig - svart
Långa krulliga testar

Lockig - sand

Lockig, vågig - ljusbrun
Långa skruvade testar - ej öppna

Den rikliga pälsen skall i naturligt skick täcka hela kroppen

Pälsen skall vara lång, ullig och krullig, och kan bilda testar

Olika godkända pälsfärger och pälsstyper

Historiska färger och teckningar är godkända

STANDARD:

STORLEK OCH VIKT

Mankhöjd:

Hanhundar: 58-65 cm

Tikar: 53-61 cm

Avvikelse på +/- 1 cm tolereras.

Fel:

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.

- tunt och smalt huvud; tunt och alltför långt nosparti; tunna läppar
- över-eller underbett; sned käke
- ljusa ögon
- högt ansatta öron (över ögonhöjd); tunna, korta eller smala öron
- tunn hals
- konkav rygglinje
- långt och klenländparti
- smalt kors
- smal bröstorg
- högt ansatt svans; svans som bärs tillbakaböjd över ryggen, rullad eller placerad tätt på korset eller länden; svanslöshet; stubbsvans
- raka skuldror
- tunna överarmar
- underarmar med klen benstomme; dåligt bepälade underarmar
- bakparti: platta lår; raka hasor; dåligt bepälade bakben; sporrar på bakbenen
- tunna och smala tassar; dåligt bepälade tassar.
- tunn hud
- päls som är kort, sträv, ej ullig eller ej lockig
- färg: alla andra pälsfärger än de som nämns i standarden

Borttagning av sporrar utan veterinärmedicinska skäl är förbjudet i Sverige.

Diskvalificerande fel:

Aggressiv eller extremt skygg.
Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter.

Nota bene:

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Testiklar:

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

KOMMENTARER:

Kommentar storlek:

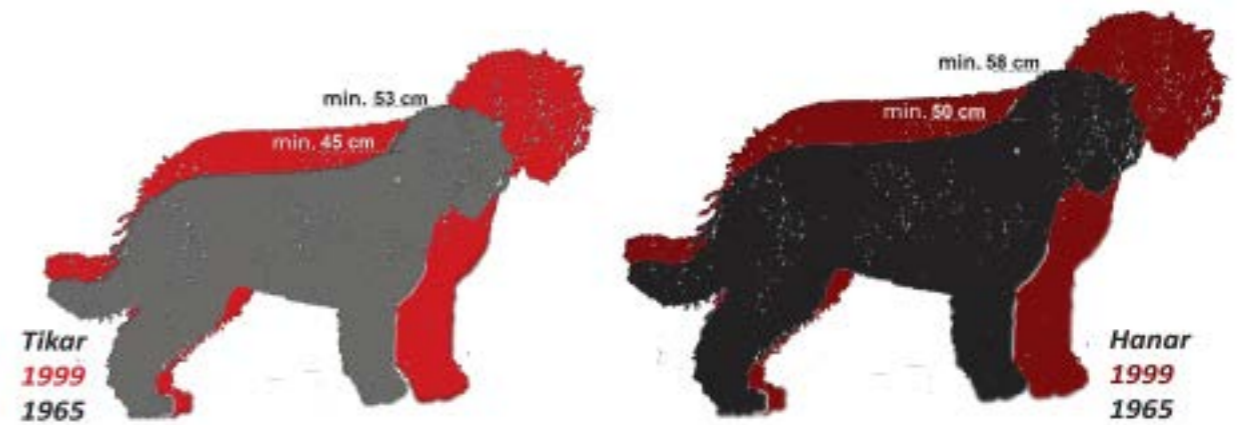
Höga hundar ska EJ favoriseras framför lägre hundar. När konkurrerande hundar håller sig inom standardens intervall för mankhöjd så är de ur höjdaspekten likvärdiga. Väsentligt är dock att arbeten ska vara en robust och rustik hund med en välfungerande kropp för jaktarbete - men inte nödvändigtvis högre.

Observera att standarden för barbet har ändrats fyra (4) gånger hos FCI; 1965, 1986, 1999, 2006.

En stor förändring skedde 1986-1999 när rasen rekonstruerades och den lägsta mankhöjden i standarden ökades med 8 cm.

Lägsta mankhöjd 1965: Tik 45 cm och Hane 50 cm.
Lägsta mankhöjd 1999: Tik 53 cm och Hane 58 cm.

ANTECKNINGAR:

Tikar

1999: 53 cm - 61 cm

1965: minimum 45 cm

Hanar

1999: 58 cm - 65 cm

1965: minimum 50 cm

Illustrationen är skalenlig och visar hur minimihöjden för barbet skrivits om över åren.

Jämförelsen i storlekar kan också ses som en illustration av hur stort spannet för mankhöjden i standarden är idag, 2017. För tikar är det tillåtna spannet c:a 8 cm och för hanar c:a 7 cm.

Snabba på mot utställningsringarna "-Allez vite!"

BARBET

- rasen från igår, idag och för framtiden

